

#Zuhause: Vluchten naar de 'Autokino'

Columns - 11 mei 2020 - Auteur: Petra Schulze Göcking

Vanuit Amsterdam volgt Petra Schulze Göcking licht jaloers de verrassende comeback van de *Autokino* in Duitsland. Net als haar Duitse vrienden wil zij ook wel weer eens samen met anderen opgaan in een film. En anders dan in een gewone bioscoop kun je ongegeneerd luidruchtig popcorn eten en de film becommentariëren.

De *Autokino* vierde dit voorjaar in Duitsland zijn 60e verjaardag. Om precies te zijn op 31 maart, de dag waarop 60 jaar geleden de eerste Duitse autobioscoop in Gravenbruch bij Frankfurt am Main opende.

Deze melding had het nieuws onder andere omstandigheden waarschijnlijk niet gehaald - de autobioscoop was de laatste decennia toch een curieus randverschijnsel geworden. Maar toen kwam het coronavirus en dat zorgde voor een verrassende comeback van de *Autokino* in Duitsland.

Het was enkele weken geleden, op Facebook, dat ik voor het eerst iets zag van deze opmerkelijke renaissance. Scrollend door m'n tijdlijn stuitte ik binnen één uur op meerdere berichten van mijn Duitse Facebook-vrienden: “*Ab Ostermontag Autokino in Kleve*”, “*Autokino für Münster*”, “*Harry, hol den Wagen - Drive In Cinema in Coesfeld*”. Sindsdien kom ik op de sociale media regelmatig dit soort aankondigingen tegen. Het lijkt bijna alsof deze geïmproviseerde filmtheaters in heel Duitsland - maar vooral in Noordrijn-Westfalen - als paddenstoelen uit de grond schieten. Meestal op initiatief van de plaatselijke bioscopen en met ticketprijzen van circa 20 euro per wagen, maar soms ook op basis van donaties voor de lokale cultuursector of andere goede doelen.

#Zuhause

In deze columnserie vertellen medewerkers van het Duitsland Instituut Amsterdam wat hen opvalt tijdens de corona-pandemie

Per auto zijn maximaal twee volwassenen plus de eigen kinderen toegelaten. Op het programma staan klassiekers als ‘Pulp Fiction’, maar ook actuele films van arthouse tot mainstream. Wat alle autobioscopen met elkaar gemeen hebben, is hun populariteit. Soms lukt het niet meer om tickets te krijgen. “De voorstelling was helaas al uitverkocht”, hoor ik regelmatig van vrienden.

Haribo, popcorn en dixie-wc's

Mijn vriendin Anne had wél geluk: zij scoorde laatst online drie kaartjes voor de animatiefilm 'Sonic'. "Het was geweldig", vertelt ze mij de volgende dag. Ze was er met haar zoontjes van 6 en 9 jaar geweest. "Een echt avontuur, als je sinds zes, zeven weken alleen nog maar thuis zit. Mijn jongens vertellen er nog steeds vol vuur over."

Met drankjes, Haribo-snoep, kussentjes en dekentjes waren ze naar de autobioscoop in Ahaus gereden, een kleinstad in het Münsterland, vlakbij de Nederlands-Duitse grens. De ticketscan ging snel en contactloos. Ze haalden hun gereserveerde zakje popcorn op, reden naar de aangewezen parkeerplaats en wachtten totdat het donker werd en de film begon.

Een minpuntje is het strenge wc-beleid

"Wij stonden in de vierde rij en hadden een fantastisch zicht op het scherm." Via een radiofrequentie konden ze het geluid ontvangen. "Het was alleen vervelend dat onze radio op eco-modus stond. Daardoor schakelde hij elk half uur automatisch uit." Ook een minpuntje was het strenge wc-beleid. "Je werd verzocht om de auto tijdens de film niet te verlaten, alleen als het echt niet anders kon." Voor dat geval stonden twee dixie-wc's klaar.

Op het toilet-detail na wekken Anne's verhalen bij mij jaloezie op. Hier in Nederland lijkt de *Autokino*-trend [nog niet door te zetten](#). Misschien omdat de auto in Nederland niet dezelfde status geniet als in 'autoland' Duitsland? Daar zijn de afstanden van A naar B veel groter, en hebben mensen op het platteland vaak geen toegang tot openbaar vervoer. Velen zijn daarom afhankelijk van hun auto. En koesteren deze als een familielid.

Vrijheid

Enkele jaren geleden was ik zelf voor korte tijd auto-eigenaar. Tegenwoordig vertel ik trots dat ik uit principe geen auto meer heb. Autorijden is toch slecht voor het klimaat en fietsen sowieso veel gezonder. Maar stiekem, en juist in deze tijden, mis ik het wel. Of eerder, de vrijheid die ermee gepaard gaat. Hardop naar de radio luisteren en meezingen bijvoorbeeld, terwijl het landschap als een erbij horende muziekvideo aan je voorbij trekt.

De drive-in-faciliteiten worden in Duitsland ook voor kerkdiensten, bruiloften, concerten en cabaret gebruikt

De *Autokino* staat voor mij ook symbool voor vrijheid: de vrijheid om de huiselijke benauwdheid, familiechaos of monotonie voor enkele uren te ontvluchten en bij

alle digitale overprikkeling weer eens iets échts te beleven. Anders dan in een standaard bioscoop mag je bovendien luidruchtig popcorn of nacho's knabbelen en zonder slecht geweten de film becommentariëren. Naast deze luxe van privacy tussen voorruit en kofferruimte denk ik echter ook dat de *Autokino* een gemeenschappelijk belevenis biedt. Intussen worden de faciliteiten in Duitsland ook voor drive-in kerkdiensten, [bruiloften](#), klassieke concerten en cabaret gebruikt. En afgelopen weekend vond de [eerste drive-in rave-party](#) plaats in Schüttdorf, vlakbij Enschede.

Ik vind het mooi om te zien dat het op deze manier zelfs in coronatijden mogelijk is om samen van cultuur te genieten. Nog mooier zou het zijn als deze mogelijkheid voor iedereen toegankelijk wordt. De coronacrisis legt ongelijkheden bloot en dat geldt ook voor de autobioscoop. Het blijft een privilege voor mensen die een auto hebben.

Maar toch: ik blijf hopen. Dat er binnenkort misschien wél een *Autokino* in Nederland komt. En dat een vriend of collega dan bereid is om mij in haar of zijn wagen mee te nemen naar de film. Desnoods huur ik zelf een auto en gooi ik even voor enkele uren mijn principes overboord.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/37645/zu Hause-vluchten-naar-de-autokino>